

پیره ژنه گولفرۆشه که

له هۆله ندییه وه: دلۆسۆز مه مه

له یه کێک لهو مهمله که ته زۆر دورانه دا، پاشایه کی شیتو په ته پری فه رمانه وای ده کرد، پوژیکیان یاسایه کی ده رکرد که به پیی ئه و یاسایه ده بوو هه موو خه لکی مهمله که ته که هه میشه دلخۆش بن، گریان له هه موو که س قه ده غه کرا، له و پوژه وه ده بوو هه موو که س هه میشه زه رده خه نه له سه ر لیوه کانیان بیت، ته نانه ت ئه گه ر له ناخیشه وه خه م بار بن.

ئه گه ر که سیکیش غه م بار بوایه، ده بوو له سوچی کی تاریکدا خۆی بشاریته وه، هه تا فرمیسه که کانی وشکه بنه وه، به لام ئه و خه لکه هه تا هه رچی زیاتر هه ستیان به غه م بار ی و دلته نگ ی ده کرد، له هه موو دلته نگ تریش پاشا خۆی بوو.

پوژیکیان پیره ژنکی گولفرۆش سه به ته گوله که ی له ژیر په نجه ره ی کۆشکی پاشادا داناو جوانترین گوله کانی به جوړیک دانا دلته نگ و له ره مل ده رکه ون. «ئه وه بۆ گوله کانت پیناکه نن؟»

پاشا له په نجه ره ی کۆشکه که وه نه پاندی:

«تۆ نازانی هه رچی مه خلوقیک له مهمله که ته که ی مندایه ده بیت دلخۆش بن؟»

پیره ژنه که سه ره سپییه که ی پاوه شان دو وتی: «دلخۆشی و به خته وه ری به فه رمانی پاشایه تی پیک نایه ت گه وره م کئ بیه ویت دلخۆشی راسته قینه بزانی ت چییه.»

«خه می ناو دل به فرمیسه کی چاوه کان بره وینیته وه.»

گوله کانم په ژموده ن، چونکه ئه و شته یان که مه که تۆ قه ده غه تکرده لیان، فرمیسه که کان، فرمیسه کی مرۆف «له م کاته دا یه کێک له گوله کان ده ستیکرد به گۆرانیوتن، گۆرانییه کی هینده نه رمو غه مگینه که پاشایش چاوه کانی پرپون له فرمیسه که، کاتی که بنده سه ته کانی پاشایان وه ها دی، ئه وانیش ده ستیان کرده گریان، ئینجا هه ستیان به وه کرد که چۆن فرمیسه که کان ده توانیت خه می قورسی ناو دل رابمالی، هه ر خیرا زه رده خه نه که وته سه ر پوو خساریان، زه رده خه نه ی راسته قینه، ئه و زه رده خه نه یه ی سالانیکی درێژ بوو به خۆیا نه وه نه دیبوو.

گوله کان به جوانترین ره نگ گه شان وه، به لام پیره ژنه دانا که وه کو شه مالی هاوین دیارنه مابوو.